

Księga Powtórzonego Prawa

Rozdział 22

1. Nie ujrzysz wołu brata twego albo owcę błądzącą i miniesz, ale przywiedziesz bratu twemu, 2. chociaż nie jest bliski brat twój ani go znasz: przywiedziesz do domu twego i będą u ciebie, póki ich szukać będzie twój brat i odbierze. 3. Także uczynisz z osłem i z szatą, i z każdą rzeczą brata twego, która by zginęła: jeśli ją najdziesz, nie zaniedbaj jakoby cudzej. 4. Jeśli ujrzysz osła brata twego albo wołu, a on padł na drodze, nie przeniesiesz okiem, ale z nim podniesiesz. 5. Nie oblecze się niewiasta w męskie odzienie ani mąż używać będzie szaty niewieściej: bo brzydki jest u JAHWE, który to czyni. 6. Jeśli idąc w drodze na drzewie albo na ziemi gniazdo ptasze najdziesz, a matkę na ptaszętach albo na jajcach siedzącą, nie poimasz jej z dziećmi, 7. ale odlecieć dopuścisz mając poimane dzieci, abyć się dobrze działo a długi czas żył. 8. Gdy zbudujesz dom nowy, uczynisz mur dachu wokoło, aby nie była wylana krew w domu twoim, a byłbyś winien, gdyby się kto zemknął i spadł na dół. 9. Nie będziesz posiewał winnice twej różnym nasieniem, by się i siew, któryś siał, i co się rodzi z winnice, zaraz nie poświęciło. 10. Nie będziesz orał wołem pospołu i osłem. 11. Nie obleczesz się w szatę, która z wełny i ze lnu jest utkana. 12. Sznurki na krajach poczynisz na czterech końcach płaszcza twego, którym się odziewać będziesz. 13. Jeśli mąż pojmie żonę, a potem by ją miał w nienawiści 14. i szukałby przyczyn, dla których by ją opuścił, zarzucając jej złą sławę, i rzekłby: Pojąłem tę żonę i wszedłszy do niej, nie znalazłem ją panną, 15. wezmą ją ociec i matka jej i przyniosą z sobą znaki panieństwa jej do starszych miasta, którzy są w bramie, 16. i rzecze ociec: Córkę moję dałem temu za żonę, którą, iż ma w nienawiści, 17. kładzie na nią złą sławę, że powiada: Nie znalazłem córki twojej panną, a oto te są znaki panieństwa córki mojej: i rozwiną odzienie przed starszymi miasta, 18. i poimają starszy onego miasta męża i ubiją go 19. skazując go nadto na sto syklów srebra, które da ojcowi dziewczki, iż puścił złą sławę na pannę Izraelską i będzie ją miał za żonę, i nie będzie jej mógł opuścić przez wszystkie dni żywota swego. 20. A jeśli prawda jest, co zarzucał, i nie znalazło się w dziewce panieństwo: 21. wyrzucą ją ze drzwi domu ojca jej i kamieniami stłuką ją mężowie miasta onego i umrze, bo uczyniła hańbę w Izraelu, że nierząd popełniła w domu ojca swego; a odejmiesz złe z pośród siebie. 22. Jeśli by mąż spał z żoną drugiego, oboje umrze, to jest cudzołożnik i cudzołożnica, a odejmiesz złe z Izraela. 23. Jeśli by dziewczkę pannę zrękował mąż, a znalazłby ją kto w mieście i leżałby z nią, 24. oboje wywiedziesz do brony miasta onego i kamieniami utłoczeni będą: dziewczka, że nie wołała będąc w mieście; mężczyzna, iż poniżył żonę bliźniego swego, a odejmiesz złe z pośród siebie. 25. Ale jeśli na polu znalazł mąż dziewczkę, która zrękowana jest, a uchwyciwszy leżałby z nią, on sam umrze: 26. dziewczka nic cierpieć nie będzie ani jest winna śmierci. Bo jako zbójca powstaje przeciw bratu swemu i zabija go, tak się i dziewce przydało: 27. sama była na polu, wołała i nikt nie przybył, kto by ją wybawił. 28. Jeśli najdzie mąż dziewczkę pannę, która nie ma oblubieńca, a uchwyciwszy będzie spał z nią, a rzecz do sądu przyjdzie: 29. da on,

który spał z nią, ojcu dziewczki pięćdziesiąt syklów srebra i będzie ją miał za żonę, iż ją poniżył; nie będzie jej mógł opuścić przez wszystkie dni żywota swego. **30.** Nie pojmie człowiek żony ojca swego ani odkryje przykrycia jego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.